

ROZJAŚNIEĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w roz-*); a jasne.

fut 3 pl rozjaśniają (1). *◇ praet 3 sg n* rozjaśniało (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Stać się jasnym, zaświecić; przem (2) :

W porównaniach (2): Tedy śprawiedliwi rozjaśnią iako słońce [*fulgebunt sicut sol*] w kroleŹwie oycá swego. *WujNT Matth 13/43*; y przemienił się przed nimi. A oblicze iego rozjaśniło iako słońce [*resplenduit facies eius sicut sol*] *WujNT Matth 17/2 [idem] SkarKaz 116.*

Formacje współrdzenne cf JAŚNIEĆ.

Cf ROZJAŚNIENIE

MN